

Naturnära uppfödning

En uppfödning så nära naturen som möjligt. Det är filosofin hos Gunnar Lassis och sambon Elisabeth Axelsson utanför Mora.

–Både unghästar och ston går på lösdrift och de får mycket utvistelse året om, säger Gunnar.

Gunnar har tillbringat mycket tid i stallet sedan barnsben. Sin första häst, en nordsvensk, fick han i tioårsåldern. I tjugoföråldern styrde han över till jordbruk och köttjursuppfödning men de senaste 20 åren har han och Elisabeth även

haft hästar på gården.

–De sista köttjuren sålde vi för drygt ett år sedan. Då anpassade vi deras lösdrift till hästarna och vi har 25 hästar på gården nu, varav 15 är våra egna, säger Gunnar.

De egna hästarna är uppdelade på fyra fölston, unghästar och några

starthästar, som de tränar själva. Gunnar har B-tränarlicens.

–Vi försöker förstås hitta välstamade ston till vår uppfödning och bland hingstarna väljer jag bland både franskt och amerikanskt. När det gäller de franska hingstarna vill jag gärna ha någon som är etablerad och som visat att han kan prestera.

–Bland de amerikanska provar jag också lite nyare hingstar. Jag tycker att de utvecklas tidigare och har lättare för sig. Vi seminarer även med fryst sperma, både franskt och amerikanskt.

TEXT:

Anne
Adre-Isaksson

Foto: Privat

Othello Gel, Obama Gel, som blev tvåa på V75 i mitten av januari i år, samt Orlando Gel på bete som ettåringar.

Egen seminestation

De har egen seminestation och Elisabeth seminerar själv alla ston. Därmed slipper de flytta föl och ston från sin invanda miljö.

–Vi vill inte att fölen ska behöva transporteras och träffa andra hästar och därmed utsättas för smittor, säger Gunnar.

Här hemma finns 50 hektar inhägnade marker och hästarna kan gå på stora beten. De vistas ute och är i rörelse året om. Allt grovfoder produceras på gården. Gunnars långa erfarenhet inom jordbruket gör att han har bra koll på vad han ska ge unghästar och fölston.

–Jag vet också var fodret kommer från, hur gammal vallen är och när det är taget. Det gör att förutsättningarna för hästarnas uppfödning är bra.

Normalt föder de upp mellan två och fyra föl per år. I år är dock bara ett sto, Global Kewpie (e. Diamond

Way – u. Pasta) dräktigt.

–Vi betäckte alla fyra stona men det krånglade för oss. Så vi får ta nya tag i år.

Naturlig betäckning

Global Kewpie är betäckt med Sergei Hanover som stod på gården för naturlig betäckning förra sommaren. Tanken är att han ska vara här även kommande sommar.

–Vi tycker att det fungerar bra med naturlig betäckning och det är enklast för vår del. Det krävs ingen utrustning för att tappa hingsten på sperma och han betäckte 13 ston förra sommaren varav tio blev dräktiga.

–Det är en lokal hingst som många här omkring känner till och uppskattar. Det är en trevlig häst och det har fungerat bra. Ett annat plus är att vi kan kolla brunsten på de ston vi tar emot för betäckning också.

Just nu finns det sju ettåringar på

gården och av de inackorderade stona ska fem föla till våren, så det blir fler föl än deras eget till våren.

Tre av ettåringarna är egna uppfödningar efter Orlando Vici – Yaha Brodda, Orlando Vici – Lady Mirabelle och efter Adrian Chip – Minette Gel. ▶

Packo Gel

Betessläpp - då är det skönt med stora marker så hästarna kan springa och busa runt med varandra.

Inte lätt med namn

Någon speciell tanke bakom namngivningen av fölen har Gunnar och Elisabeth inte.

–Vi har fullt sjå att hitta på namn ändå, säger Gunnar och skrattar.

Men de brukar följa alfabetet och senast började fölens namn på bokstaven T. Namnen följs av "Gel", som står för Gunnar, Elisabeth och Lassie.

Bästa uppfödningen är Minette Gel (e. Songcan – u. Hermine Kryss) med

drygt 1,9 miljoner kronor insprunget och Montgomery Gel (e. Jag de Bellouet – u. Com Nina) som tjänat cirka 1,4 miljoner kronor. Minette Gel, som blev 19 år, fick man tyvärr ta bort i slutet av januari. Hon gjorde 136 starter, placerade sig på plats hälften av starterna och har aldrig varit diskad.

–Det var en riktigt bra häst som alltid gjorde bra ifrån sig och hon tangerade alla rekord som tioåring. Tyvärr har hon inte visat framfötterna

lika bra i aveln, säger Gunnar.

Han lyckades också sälja Kriterieauktionens näst dyraste häst i höstas – Sambuca Knight (e. Scarlet Knight – u. Lady Mirabelle) för 450 000 kronor till Robert Bergh.

–Så jag kan ju inte klaga, säger han nöjt.

Från början till slut

Målet med verksamheten är förstås att få fram hästar som kommer till start och fungerar.

–Men det är inte alltid det lättaste, man får försöka ge dem så bra förutsättningar som möjligt och det tycker jag att vi kan göra här.

Det han uppskattar mest är att få vara med från allra första början, från att de tittar på sperman i mikroskop till de ser fölen födas. Och sen försöka forma dem till bra individer.

–Det har fötts flera hundra djur här på gården med alla kalvar. Man vet spelreglerna och när livet tar slut ska det ske så bra som möjligt. Vi är med hela vägen till slutet och sviker inte individen. Vi leder själva in dem när det är dags för dem att tas bort. 🐾